

[Statsministeren]

Hvorfor? På grund af opsvinget, som meldte sig kraftigere end ventet.

Nu er der vel ingen af os, som er ked af, at opsvinget slog igennem. Det har vi været ude efter. Vi har søgt at fremskynde det, og vi har søgt at forstærke det, for vi havde behov for, at der kom gang i sagerne, og langt de fleste af os har haft et ønske om et opsving af et sådant format, at dansk erhvervsliv indstillede sig på at producere mere, eksportere mere og ansætte flere medarbejdere. Det skyldes altså især opsvinget. Importen steg mængdemæssigt i 1983 med ca. 13 pct.

Hvad angår de forskellige importområder, er der store variationer. Det viser sig nemlig, at når vi ser på stigningen i 1983 i forhold til 1982 i mængder, er der for det område, som hedder varer til direkte anvendelse i landbrug og gartneri, en stigning på 33 pct., for varer til direkte anvendelse i byerhvervene en stigning på 12 pct., for brændsel en stigning på 24 pct., for maskiner en stigning på 11 pct., for transportmidler – og det er vist ikke mindst biler – en stigning på 25 pct.

For den varegruppe, som vi kan betegne som varer direkte til forbrug, har der heldigvis kun været en mængdemæssig stigning gennem 1983 på knap 4 pct. Det er bemærkelsesværdigt. Nogle kan sige, at det er for meget, men det er i hvert fald bemærkelsesværdigt meget lavere end stigningen i importen på de områder, hvor vi havde brug for det for at få vores erhvervsliv udviklet: landbrug og gartneri, byerhvervene, maskiner osv. Der er ingen som helst tvivl om, at en meget væsentlig del af denne importstigning skyldes opsvinget og er anvendt til lageropbygning og til investeringer.

Så vidt, så godt, men skulle der komme en tendens i løbet af den nærmeste fremtid eller på et senere tidspunkt til, at betalingsbalancen for alvor kan forurolige, må det spørgsmål for enhver, der har ansvaret for den økonomiske politik, selvfølgelig melde sig, om det så bliver nødvendigt med yderligere besparelser. Kommer det til at gå roligt og stilfærdigt, som vi håber, med betalingsbalancen, er der et grundlag i den nuværende finanslov, som er egnet. Tager opsvinget et sådant omfang, at betalingsbalancen – og nu tænker jeg især på forbrugsvarer, der indgår deri – svulmer op, så må vi se på situationen. Det er altid regeringens og folketingets opga-

ve at justere den økonomiske politik, så den er egnet.

Jeg tror ikke, jeg kan komme det nærmere på nuværende tidspunkt. Det er vigtigt også med en længere målsætning, og her spiller naturligvis underskuddet på statsfinanserne og det offentlige udgiftstryk en rolle, og der skal ikke være tvivl om, at det i sig selv bliver en svær opgave at sikre, at vi for 1985 har uændrede offentlige udgifter i faste priser, men det er regeringens målsætning, og den vil vi gerne forhandle med folketingets partier om. Jo før man kan få lagt fast, at det politisk, man kan også sige mandatmæssigt, i det nye folketing er muligt at sikre den langtidsvikling, at de offentlige udgifter i 1985 ligger fast i faste priser, jo mere tillid vil vi hurtigt skabe ude omkring til den fortsatte genopretning af dansk økonomi.

Hr. Svend Auken beskæftigede sig med ungdomsarbejdsløsheden. Det er jeg taknemlig for. Der er ingen som helst tvivl om, at det bliver et af de store og vigtige forhandlingstemaer mellem regeringen og partierne i de kommende dage, og jeg synes, jeg har lov til at sige, at regeringen nu har udført et meget grundigt stykke forarbejde. Vi indledte det allerede, før valget blev udskrevet, og vi er i stand til i morgen at forelægge både for partierne og for offentligheden et meget omfattende materiale.

Jeg håber meget, at det vil være muligt i det nye folketing at opnå bred enighed om nye projekter og foranstaltninger, som mere effektivt end før bekæmper ungdomsarbejdsløsheden, og jeg synes også, det er rigtigt af mig at minde om, at der dog her er tale om et fælles ansvar. Socialdemokratiet har et ansvar for en årrækkes regeringsførelse og gjorde meget for at hitte på i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Nu har en anden regering haft ansvaret i halvandet år. Vi fandt på mere. Vi har heller ikke gjort det godt nok. Lad os prøve, om vi ikke nu i fællesskab helt roligt og ordentligt kan finde bedre løsninger, som de unge er tjent med.

Så vender jeg mig til hr. Gert Petersens indlæg. Jeg kan vel roligt sige, at hovedbudskabet i hr. Gert Petersens indlæg var sætningen om, at allerede nu – sådan sagde hr. Gert Petersen – må vi i gang med at forberede næste valgkamp. Tja, talen lød jo også nærmest som en valgtale, men så må jeg vel også konkludere, at den altså enten blev